

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4037/2545

บริษัท มิตรชุกรามารีนแอนด์ไฟร์อินชัวร์รันส์ จำกัด โจทก์ บริษัท ศรีราชาไซโล จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 437

ย่อ / หลักกฎหมาย

แท่นไฮดรอลิกสำหรับเทน้ำตาลดิบออกจากรถยนต์บรรทุกซึ่งจอดอยู่บนแท่นไฮดรอลิกนั้นลงฉางเก็บ เป็นทรัพย์สินอันเป็นของเกิดอันตรายได้โดยอาการกลไกของทรัพย์สินซึ่งจำเลยที่ 1 ผู้มีไว้ในครอบครองจะต้องรับผิดชอบ เพื่อการเสียหายอันเกิดขึ้นแต่ทรัพย์สินนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะความผิดของผู้เสียหายนั่นเองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 437 โจทก์จึงไม่ต้องนำสืบว่าเหตุที่เกิดความเสียหายสืบเนื่องมาจากความประมาทเลินเล่อของลูกจ้างจำเลยที่ 1 น้ำตาลดิบที่บรรทุกมาในรถยนต์บรรทุกมีความชื้นสูงจึงเกาะกันแน่น แต่ได้มีการทำให้น้ำตาลดิบแตกตัวทั้งหมดก่อนแล้วจึงยกแท่นไฮดรอลิกขึ้นเท การที่น้ำตาลดิบเกาะกันแน่นอยู่นั้นย่อมทำให้น้ำหนักเฉลี่ยไม่สม่ำเสมอ เมื่อถายน้ำหนักออกมาจากรถยนต์บรรทุกในทันทีทันใด จึงทำให้แท่นบรรทุกเกิดแรงต้านและดีดตัวรถให้ลอยขึ้นข้ามที่กั้นล้อแล้วตั้งโซ่ที่มัดคานหน้าไว้ขาดก่อนที่จะไหลลงมาระเบิดข้ามที่กั้นล้อทุกล้อ ถือไม่ได้ว่าเกิดแต่เหตุสุดวิสัย เพราะจำเลยที่ 1 อาจป้องกันมิให้เกิดเหตุดังกล่าวขึ้นได้โดยการทำให้น้ำตาลดิบที่บรรทุกมาในรถยนต์บรรทุกแตกตัวเสียก่อนที่จะนำรถขึ้นแท่นไฮดรอลิกเพื่อยกเทน้ำตาลดิบลงภาชนะที่รองรับนั้นได้ จำเลยที่ 1 ต้องรับผิดชอบในความเสียหายนั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 437

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0501 อดุธรธานี รถลากพ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0502 อดุธรธานี และรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-1497 อดุธรธานี รถลากพ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0498 อดุธรธานี จากบริษัทอุดร-วัฒนา (2520) จำกัด จำเลยทั้งสองเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด จำเลยที่ 1 ทำสัญญาประกันวินาศภัยทรัพย์สินของจำเลยที่ 1 และบุคคลภายนอกที่อยู่ในบริเวณที่ตั้งของฉางเก็บน้ำตาลดิบของจำเลยที่ 1 ไว้กับจำเลยที่ 2 เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2536 เวลา 8.45 นาฬิกา นายเสถียร ศรีจอมพล ขับรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-1501 อดุธรธานี รถลากพ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0502 อดุธรธานี บรรทุกน้ำตาลดิบมาที่ฉางเก็บน้ำตาลดิบของจำเลยที่ 1 แล้วขึ้นแท่นไฮดรอลิก ยกน้ำตาลดิบลูกจ้างของจำเลยที่ 1 เป็นผู้บังคับเครื่องไฮดรอลิกดังกล่าวด้วยความประมาทเลินเล่อในการบังคับเครื่องไฮดรอลิก เทน้ำตาลดิบจากรถดังกล่าวด้วยความเร็ว ทำให้การถ่วงน้ำหนักของน้ำตาลดิบไม่สมดุลกับน้ำตาลดิบที่ยังอยู่ในรถ และไม่ได้ตรวจสอบดูสภาพตะขอกเกี่ยวตัวรถกับคานของโซ่ล้อยู่ในสภาพใช้งานได้หรือไม่ เป็นเหตุให้ตาขอเกี่ยวตัวรถกับคานขอโซ่ล้อยาตรรถยนต์บรรทุก และรถลากพ่วงดังกล่าวไหลไปชนรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0497 อดุธรธานี และรถลากพ่วง หมายเลขทะเบียน 70-0498 อดุธรธานี ทำให้รถยนต์ทั้งสองคันได้รับความเสียหาย โจทก์นำรูดังกล่าวไปซ่อมแซมให้มีสภาพเรียบร้อยใช้งานได้ดี เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงิน 347,031.31 บาท จึงรับช่วงสิทธิ มาเรียกร้องให้จำเลยที่ 1 ในฐานะนายจ้าง จำเลยที่ 2 ในฐานะผู้รับประกันภัยร่วมกัน

ชำระหนี้จำนวน 347,031.31 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ 24 สิงหาคม 2536 อันเป็นวันที่โจทก์ชำระค่าเสียหายครั้งสุดท้ายจนถึงวันฟ้อง ดอกเบี้ยเป็นเงิน 15,182 บาท รวมเป็นเงิน 362,443.31 บาท ขอบังคับให้จำเลยทั้งสองร่วมกัน ชำระเงินจำนวน 362,443.31 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี

ของต้นเงิน 347,031.31 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์จำเลยที่ 1 ให้การว่า เหตุละเมิดเกิดจากอุปกรณ์ของรถยนต์บรรทุกและรถลากพ่วงดังกล่าวไม่ได้มาตรฐาน ชำรุดบกพร่องเสื่อมสภาพ ทำให้ขณะที่น้ำตาลดิบในรถลากพ่วงดังกล่าวไหลลงสู่รางเก็บแหนบซึ่ง เป็นอุปกรณ์ยึดและรองรับรถเกิดแรงต้านติดตัวรถให้ลอยข้ามที่กั้นล้อดังโซ่ที่มัดคานหน้ารถขาด เคลื่อนข้ามที่กั้นล้อไหลไปชนรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0497 อุตราธานี รถลากพ่วง หมายเลขทะเบียน 70-0489 อุตราธานีได้รับความเสียหาย จำเลยที่ 1 และลูกจ้างจำเลยที่ 1 มิได้ เป็นฝ่ายก่อให้เกิดเหตุละเมิดจำเลยที่ 1 จึงไม่ต้องรับผิดชอบจำเลยที่ 2 ให้การว่า เหตุละเมิดเกิดเมื่อ วันที่ 7 พฤษภาคม 2536 เวลา 8.45 นาฬิกา และเกิดจากรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0501 อุตราธานี รถลากพ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0502 อุตราธานี บรรทุกน้ำตาลดิบมาเกิน อัตรา น้ำตาลมีความชื้นสูงจับตัวเป็นก้อน ขณะที่เครื่องไฮดรอลิกกำลังยกเท น้ำตาลดิบไหลลงสู่ รางเก็บด้วยความเร็วผิดปกติ เนื่องจากน้ำตาลมีจำนวนมากเป็นเหตุให้แหนบของรถยนต์บรรทุก และรถลากพ่วงดังกล่าวเกิดแรงต้านติดตัวรถยนต์บรรทุกและรถลากพ่วงกะทันหันกระชากโซ่ที่มัด คานหน้ารถยนต์บรรทุกขาด เหตุละเมิดมิได้เกิดจากความประมาทเลินเล่อของจำเลยที่ 1 หรือ ลูกจ้างของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 จึงไม่ต้องรับผิดชอบชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกัน ชำระเงินจำนวน 310,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 24 สิงหาคม 2536 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ทั้งนี้ดอกเบี้ยคิดจนถึงวันฟ้องไม่เกิน 15,182 บาท จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยทั้งสองฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงใน เบื้องต้นรับฟังเป็นยุติได้ว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการ ประกันวินาศภัย จดทะเบียน ณ ประเทศญี่ปุ่น และมีสำนักงานสาขาในประเทศไทยโดย ได้รับอนุญาตจากกรมประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทย โจทก์มอบอำนาจให้นายโคเรทาเคะ อิโนอุเอะ เป็นผู้จัดการสาขา มีอำนาจกระทำการแทน โจทก์และมอบอำนาจช่วงได้ โจทก์โดยนายโคเรทาเคะ มอบอำนาจให้นายจิระวัฏ ศิริสุขะ เป็นผู้ ฟ้องคดีนี้ โจทก์เป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0501 อุตราธานี รถลาก พ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0502 อุตราธานี และรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0497 อุตราธานี รถลากพ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0498 อุตราธานี จากบริษัทอุดรวัฒนา (2520) จำกัด จำเลยทั้งสองเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2536 เวลา 8.45 นาฬิกา รถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0501 อุตราธานี รถลากพ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0502 อุตราธานี เข้าจอดที่แท่นไฮดรอลิกซึ่งจำเลยที่ 1 เป็นเจ้าของและผู้ครอบครอง ซึ่งอยู่ในบริเวณราง เก็บน้ำตาลดิบของจำเลยที่ 1 โดยสถานที่ดังกล่าวจำเลยที่ 1 ได้ทำสัญญาประกันวินาศภัยไว้กับ จำเลยที่ 2 ตามสัญญาประกันภัยเอกสารหมายเลข ล.3 ลูกจ้างของจำเลยที่ 1 ยกแท่นไฮดรอลิกยก รถบรรทุกและรถลากพ่วงดังกล่าวเพื่อเทน้ำตาลดิบออกจากรถลงรางเก็บ เมื่อแท่นไฮดรอลิกยกทำ มุมได้ประมาณ 40 องศา รถยนต์บรรทุกและรถลากพ่วงดังกล่าวไหลกระโดดข้ามที่กั้นล้อหลังแล้ว ไหลไปชนรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0497 อุตราธานี รถลากพ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0498 อุตราธานี ทำให้รถยนต์บรรทุกและรถลากพ่วงได้รับความเสียหาย โจทก์นำไปซ่อมแซม

และจ่ายค่าซ่อมแซมพร้อมค่าอะไหล่แล้วตั้งแต่วันที่ 24 สิงหาคม 2536 คดีมีปัญหาโต้เถียงกันในชั้นนี้เพียงว่า จำเลยทั้งสองต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์หรือไม่...พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อคดีฟังได้ว่าเหตุที่รถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0501 อุดรธานี และรถลากพ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0502 อุดรธานี ไหลลงไปในรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0497 อุดรธานี และรถลากพ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0498 อุดรธานี ทำให้รถยนต์บรรทุกและรถลากพ่วงได้รับความเสียหายนั้น เกิดขึ้นในขณะที่ลูกจ้างของจำเลยที่ 1 กำลังยกแท่นไฮดรอลิก เพื่อเทน้ำตาลดิบออกจากรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0501 อุดรธานี รถลากพ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0502 อุดรธานี ซึ่งจอดอยู่บนแท่นไฮดรอลิกนั้นลงฉาบเก็บ แท่นไฮดรอลิกดังกล่าวเป็นทรัพย์สินอันเป็นของเกิดอันตรายได้โดยอาการกลไกของทรัพย์สินนั้นซึ่งจำเลยที่ 1 ผู้มีไว้ในครอบครองจะต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดขึ้นแต่ทรัพย์สินนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะความผิดของผู้เสียหายนั้นเองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 437 โจทก์จึงไม่ต้องนำสืบว่าเหตุที่เกิดความเสียหายสืบเนื่องมาจากความประมาทเลินเล่อของลูกจ้างจำเลยที่ 1 ดังที่จำเลยทั้งสองกล่าวอ้างในฎีกา ที่จำเลยทั้งสองฎีกาว่า เหตุแห่งความเสียหายเกิดจากสภาพความชำรุดบกพร่องของแท่นรถยนต์ซึ่งบรรทุกน้ำตาลดิบคันเกิดเหตุ นั้น ก็ได้ความตามคำเบิกความของนายณรงค์ ชมรัตน์ พยานจำเลยเพียงว่า อุบัติเหตุดังกล่าวเกิดจากแท่นบรรทุกของโจทก์ซึ่งมีลักษณะโค้งขึ้น เมื่อมีการยกแท่นไฮดรอลิกเพื่อถ่ายน้ำตาลดิบลงทำให้น้ำตาลไหลตัวมารวมกันที่ด้านท้ายและแท่นดังกล่าวได้ยุบตัวลงและเกิดอาการขัดข้อง เมื่อน้ำตาลได้ถ่ายตัวลงภาชนะรองรับแล้วแท่นดังกล่าวได้ดีดตัวขึ้นอย่างกะทันหัน จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุ โดยพนักงานจำเลยที่ 1 ได้เปรียบเทียบกับแท่นของรถคันที่เกิดเหตุกับรถคันอื่น ทำให้ทราบว่ารถคันที่เกิดเหตุคันนี้ตัวแท่นชำรุดบกพร่องและรถปกติตัวแท่นจะคว่ำลง แต่รถคันเกิดเหตุจากการตรวจสอบปรากฏว่าตัวแท่นหงายขึ้น ตัวแท่นเมื่อผ่านการใช้งานมาระยะหนึ่งตัวแท่นจะสึกทำให้เป็นร่อง เมื่อน้ำหนักกดตัวลงมา ตัวแท่นดังกล่าวจะหลุดตัวลงแล้วไปขวางตัวอยู่ในร่องที่ชำรุดหากตัวแท่นไม่ชำรุดเมื่อมีการถ่ายเทน้ำตาลดิบลงสู่ที่รองรับแล้วตัวแท่นก็จะค่อย ๆ ยกตัวขึ้น แต่จากการที่ตัวแท่นสึกดังกล่าวและตัวแท่นไปขัดอยู่ในช่องที่ชำรุดนั้นทำให้น้ำหนักที่กดอยู่บนตัวแท่นลดน้อยลงแล้ว ตัวแท่นจะยกตัวขึ้นอย่างกะทันหันอันเป็นผลให้ล้อด้านหลังของรถพ่วงลอยขึ้นเหนือแผงเหล็กที่กั้นอยู่เท่านั้น จำเลยหาได้นำตัวพนักงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบเปรียบเทียบกับแท่นของรถคันที่เกิดเหตุกับรถคันอื่นดังที่นายณรงค์กล่าวอ้างถึง ตลอดจนช่างผู้มีความรู้ความชำนาญในการซ่อมแซมรถยนต์มาเป็นพยานยืนยันประกอบคำเบิกความของนายณรงค์แต่อย่างใด ทั้งนายณรงค์พยานจำเลยดังกล่าวก็คงเป็นเพียงพนักงานของจำเลยที่ 1 ที่ทำหน้าที่ดูแลซ่อมแซมเครื่องจักรที่เสียเท่านั้น ไม่ปรากฏว่ามีความรู้เชี่ยวชาญในการซ่อมแซมรถยนต์แต่ประการใด ลำพังเพียงคำเบิกความของนายณรงค์พยานจำเลยดังกล่าวจึงยังฟังไม่ได้ว่าอุบัติเหตุเกิดขึ้นจากแท่นของรถลากพ่วงคันเกิดเหตุชำรุดบกพร่องและแม้จะได้ความตามคำเบิกความของนายประบุร บัวเกล้า พยานจำเลยว่า หลังเกิดเหตุพยานได้ไปดูแท่นของตัวรถคันเกิดเหตุ ปรากฏว่าแท่นเสียหายปรากฏตามภาพถ่ายภาพที่ 10 และ 11 ตามเอกสารหมายเลข 9 ก็ตาม แต่ตามคำอธิบายประกอบภาพถ่ายทั้งสองภาพนั้นก็ระบุไว้ชัดเจนว่าความเสียหายของรถบรรทุกพ่วงคันเกิดเหตุมีสาเหตุมาจากการชนกับที่กั้นล้อ มิใช่ความเสียหายที่มีอยู่ก่อนเกิดเหตุกรณีจึงฟังไม่ได้ว่าเหตุที่รถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0501 อุดรธานี และรถลากพ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0502 อุดรธานี ไหลกระโดดข้ามที่กั้นล้อหลังของแท่นไฮดรอลิก

ไปชนรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0497 อุตรธานี รถลากพ่วงหมายเลขทะเบียน 70-0489 อุตรธานี จนเกิดความเสียหายนั้นเกิดจากสภาพความชำรุดบกพร่องของแหวนรถยนต์ซึ่งบรรทุกน้ำตาลดิบคันเกิดเหตุตั้งที่จำเลยทั้งสองกล่าวอ้าง และเมื่อพิจารณาถึงรายงานของบริษัทสำนักงานกฎหมายซี.ซี.ลอร์ จำกัด ที่ส่งไปให้จำเลยที่ 2 ตามเอกสารหมายเลข 4 และ 13 ที่สรุปสาเหตุของอุบัติเหตุโดยวิศวกรที่ปรึกษาของบริษัทดังกล่าวว่า ขณะเกิดเหตุรถยนต์บรรทุกน้ำตาลดิบมาจากจังหวัดอุตรธานี ระหว่างการเดินทางน้ำตาลมีความชื้นสูงจึงเกาะกันแน่น เมื่อเครื่องยกขึ้นเท น้ำตาลเป็นผลึกทำให้น้ำหนักเฉลี่ยไม่สม่ำเสมอ เมื่อน้ำหนักถ่ายออกทันทีทันใดทำให้แหวนรถเกิดแรงต้านติดตัวรถให้ลอยขึ้นข้ามที่กั้นล้อแล้วดึงโซ่ที่มัดคานหน้าไว้ขาดก่อนที่จะไหลลงมากระโดดข้ามที่กั้นล้อทุกล้อเพราะน้ำหนักของตัวรถและน้ำตาลมีมาก ประกอบคำเบิกความของนายวารินทร์ กักเครือ พยานจำเลยว่า ในวันเกิดเหตุมีพนักงานของจำเลยที่ 1 ใช้ไม้ไผ่แทงไปที่น้ำตาลดิบเพื่อช่วยในการไหลของน้ำตาลจึงเชื่อได้ว่า ขณะเกิดเหตุ น้ำตาลดิบมีสภาพเกาะกันแน่นจริงดังรายงานเอกสารหมายเลข 4 และ 13 แต่ก็ได้ความตามคำเบิกความของนายประยูร ว่า ในวันดังกล่าวพนักงานของจำเลยที่ 1 ใช้ไม้แทงน้ำตาลเพื่อให้ไหลเนื่องจากน้ำตาลเกาะเป็นก้อนผิวบนเท่านั้น ส่อแสดงว่ามีได้มีการทำให้น้ำตาลที่บรรทุกอยู่บนรถลากพ่วงคันเกิดเหตุแตกตัวทั้งหมดก่อนแล้วจึงยกแท่นไฮดรอลิกขึ้นเทแต่อย่างใดแล้ว น้ำตาลดิบซึ่งยังมีสภาพเกาะกันแน่นอยู่นั้นย่อมทำให้น้ำหนักเฉลี่ยยังคงไม่สม่ำเสมออยู่เช่นเดิมเมื่อถ่ายน้ำหนักออกมาจากรถลากพ่วงคันดังกล่าวในทันทีทันใด จึงย่อมทำให้แหวนรถเกิดแรงต้านและติดตัวรถให้ลอยขึ้นข้ามที่กั้นล้อแล้วดึงโซ่ที่มัดคานหน้าไว้ขาดก่อนที่จะไหลลงมากระโดดข้ามที่กั้นล้อทุกล้อ ดังที่วิศวกรที่ปรึกษาของบริษัทสำนักงานกฎหมายซี.ซี.ลอร์ จำกัด ซึ่งได้ไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุทำรายงานสรุปสาเหตุของอุบัติเหตุแก่บริษัทตามที่บริษัทดังกล่าวได้รับมอบหมายจากจำเลยที่ 2 ให้ไปตรวจสอบแล้วทำรายงานให้จำเลยที่ 2 ทราบ ตามเอกสารหมายเลข 4 ซึ่งความเสียหายที่เกิดขึ้นจากเหตุดังกล่าวถือไม่ได้ว่าเป็นการเสียหายอันเกิดแต่เหตุสุดวิสัย เพราะจำเลยที่ 1 อาจป้องกันมิให้เกิดเหตุดังกล่าวขึ้นได้โดยการทำให้น้ำตาลที่บรรทุกมาในรถบรรทุกแตกตัวเสียก่อนที่จะนำรถขึ้นแท่นไฮดรอลิกเพื่อยกเทน้ำตาลลงภาชนะที่รองรับนั้นได้และเมื่อคดีฟังได้ว่าเหตุที่รถยนต์บรรทุกและรถลากพ่วงทั้งสองคันเสียหายเกิดจากการใช้แท่นไฮดรอลิกซึ่งเป็นทรัพย์สินอันเป็นของเกิดอันตรายโดยอาการกลไกของทรัพย์สินนั้นที่อยู่ในความครอบครองของจำเลยที่ 1 เช่นนี้แล้วจำเลยที่ 1 ก็ต้องรับผิดชอบในความเสียหายนั้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 437 จำเลยที่ 2 ในฐานะผู้รับประกันภัยตามสัญญาประกันภัยเอกสารหมายเลข 3 จึงต้องร่วมกับจำเลยที่ 1 รับผิดชอบต่อโจทก์ซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์บรรทุกและรถลากพ่วงที่ได้รับความเสียหายและได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าซ่อมแซมรถที่เสียหายนั้นไปแล้ว ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผลฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

สุภิญญา ชยารักษ์ · ไพศาล เจริญวุฒิ · ม.ล.ไกรฤกษ์ เกษมสันต์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4037/2545>